

Ministeriet er af den Anskuelse, at man ved dette Forslag er gaaet for vidt i Retning af at bestemme Statstilskuddet til Privatseminarierne ved et udefra kommende Tal, idet Udgiften til Bygningernes Forrentning og Vedligeholdelse nødvendigvis maa rette sig efter de særlige Forhold ved hvert enkelt Seminarium; derimod finder man det meget tiltalende, om de almindelige Driftsudgifter kunde sættes til et Beløb, der staar i Forhold til Statsseminariernes Udgifter og saaledes stiger eller falder med det almindelige Prisniveau; dette Beløb bør imidlertid ikke sættes i Forhold til Elevantallet, da dettes Svingning ikke væsentlig paavirker Seminariets Udgifter, og det navnlig er urimeligt, at det store Tilskud gives, naar Elevtilgangen er størst.

Man har derfor foretaget en Sammenarbejden af de to Systemer og foreslaar i væsentligst Overensstemmelse med den i de senere Aar gennemførte Ordning, at Privatseminariernes Tilskud fremtidig skal bestaa af:

- a) Et Tilskud til Lærerløn, som hidtil fastsat til $\frac{2}{3}$ af Udgiften.
- b) Et Tilskud til Forstanderløn, fastsat til Halvdelen af Udgifterne.
- c) Et Bygningstilskud, beregnet efter de særlige Forhold ved hvert Seminarium og fastsat til Halvdelen af den hertil beregnede Udgift.
- d) Et Driftstilskud, svarende til Halvdelen af et Statsseminariums Udgifter til Driften, bortset fra Lønninger og Bygningsudgifter, og endelig
- e) et Beløb til Ministerens Disposition, der foreslaas sat til 20 000 Kr.

Det vil heraf ses, at man har bevaret det egentlige Lærerlønstilskud uforandret med Brøken $\frac{2}{3}$, idet dette for Seminarierne betydningfulde Tilskud ikke vil kunne nedsættes, uden at Undervisningen skades, men ansat Tilskuddet til Forstanderløn noget lavere, nemlig til Halvdelen, og i øvrigt i Stedet for Skolekommissionens Brøk $\frac{3}{4}$ af Driftsudgiften ved Statsseminarierne, Bygningsudgifterne iberegnet, har ment at kunne gaa til kun at foreslaa Brøken $\frac{1}{2}$ for Seminariets Bygningsudgifter og for det Driftstilskud, der sættes i Forhold til Statsseminariernes Udgifter.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes herefter følgende:

Til § 1.

Nærværende Paragraf indeholder Tilskudsreglen, hvorefter der som anført tillægges Privatseminarierne følgende Tilskud:

- a) To Trediedele af det til Lærerløn medgaaede Beløb.

Hvis Privatseminarierne skal kunne skaffe og fastholde egnede Lærere, maa de kunne byde Lønninger, der i det væsentlige svarer til, hvad Statsseminarierne byder, og de i de senere Aar fulgte Tilskudsregler har ogsaa medført, at de i det hele har kunnet gøre dette og har gjort det. Paa den anden Side bør Statstilskuddet ikke kunne beregnes i Forhold til et større Beløb, end hvis Statens Regler var fulgt. Der vil derfor være to Maksimumstal for det Beløb, af hvilket Tilskuddet beregnes, nemlig dels det faktisk betalte Lønningsbeløb, dels det Lønningsbeløb, hvortil Statslønninger vilde føre, og det laveste af disse maa lægges til Grund ved Tilskuddets Beregning.

Med Hensyn til Lærerlønnen bemærkes, at det er den samlede Lønningssum, der ikke maa blive højere, end den vilde være ved et Statsseminarium, men at man indenfor denne Grænse maa overlade Seminarierne den fornødne Bevægelsesfrihed. Beregningen af den samlede Lærerløn efter Statstjenestemandsløvens Regler er, hvis det drejer sig om faste Lærere ved et Privatseminarium, let at foretage, naar deres Tjenestealder som Seminarielærere først er fastslaaet af Ministeriet, men kan derimod volde større Vanskelighed, naar Seminarierne, som Tilfældet er med de københavnske Privatseminarier, i fremtrædende Grad arbejder med Timelærere; det vil da være naturligt for hver enkelt Lærer at fastsætte hans Timebetaling i Forhold til hans Tjenestealder som Seminarielærer, naar der regnes med et pligtigt Timetal af 27 ugentlige Timer for Lærere under 55 Aar, 24 ugentlige Timer for Lærere over 55 Aar; denne Regel, der er gældende for Gymnasielærere, synes her mest passende, da der ikke findes nogen Bestemmelse om det pligtige Timetal for Seminarielærere, idet den ved Lov af 22. April 1916 § 79 fastsatte Regel om 30 ugentlige Timers Undervisning ikke er gentaget i Tjenestemandsløven.

Medens der tidligere har været givet særlige Tilskud til Seminariernes Undervisning i fremmede Sprog, synes det naturligt at lade dette gaa ind i det almindelige Lærerlønningsstilskud.

Paa samme Maade mener man, at Honoraret for Elevernes Undervisning i praktisk Skolegerning, der i Alminde-